

Skove forbedrede og paa ny Plantninger. men samtidig søge vi ved dette Toldlovsforslag at nedsætte Tolden paa Træ. Vi ville derigennem gøre alle de Anstrengelser, alle de Kapitaler, man anvender derpaa, aldeles illusoriske. Thi nedsætte vi Tolden paa disse Varer, nedsætte vi yderligere Priserne, der allerede nu paa Grund af de lette Kommunikationer ere sunkne overordentligt, og saa ville vore Skove give et grumme kummerligt Resultat. Vi have her i Landet ca. 400,000 Tdr. Land Skov. En meget kompetent Mand paa dette Omraade har sagt, at Skovindtægterne allerede ere faldne meget, og hvis dette Toldlovsforslag gennemføres, ville de falde med $\frac{1}{5}$. Regne vi, at hver af disse 400,000 Tdr. Land Skov give 10 Kr. aarlig Netto — og det gøre de vel, naar vi tage de private Skove sammen med Statens Skove — udgør $\frac{1}{5}$ deraf 800,000 Kr., som disse Skove altsaa tabe aarlig i Indtægt; det er en mindre Værdi af 20 Mill. Kr. af vore Skove end hidtil. Jeg synes, at disse Tal mane til Forsigtighed, naar Talen er om at nedsætte Tolden paa Tømmer og Træ. — Jeg skulde ogsaa formene, at en Told paa Brænde vilde være paa sin Plads. Der indførtes her i Landet i Aaret 1896 67,800 Favne Brænde til en Værdi af 1,205,000 Kr. Disse Varer kunne vi, selv om vi ikke ere et skovrigt Land, dog selv levere; thi Brænde er jo netop den mindre værdifulde Del af Træet, som kan leveres; den mere værdifulde Del leveres som Gavntræ.

Sukkerindustrien her i Landet arbejder ogsaa under meget vanskelige og meget smaa Kaar. Trykket af de andre Landes store Eksportpræmier og den overordentlig store Produktion, som derved har udviklet sig i disse Lande, er denne Industri i allerhøjeste Grad svag. Der er bundet store Kapitaler til den, og saa vidt jeg kan regne ud, og saa vidt jeg ved, ere ca. 50,000 Tdr. Land direkte implicerede i Sukkerroedyrkingen. Det er kun lige akkurat, at den i Øjeblikket han holdes oppe. I det andet Ting er der fremlagt et Forslag om at forhøje Brændevinsafgiften; bliver det Forslag til Lov, vil Sukkerroedyrkingen blive endnu mindre lønnende; thi Melassen, som kommer fra Sukkerfabrikkerne og benyttes til Spritfabrikationen, vil faa en betydelig mindre Værdi end hidtil; dette vil trykke Industrien og gøre den endnu svagere, end den allerede er. Den kan ophjælpes enten ved en Forhøjelse af Tolden eller ved en Nedsættelse i Produktionsafgiften. Jeg skulde formode, at det sidste vilde være det rigtige, og jeg skulde ønske, at man

vilde tage det under Overvejelse i Udvalget, der vil blive nedsat i dette Lovforslag. — Man vil sige mig — det Argument har jeg hørt fra saa mange Sider — at den Industri spiller ingen Rolle, og at denne hører hjemme i Landets bedste og rigeste Egne, og at vi ikke kunne støtte den af den Grund, at det kun er en lille Del af Landet; naar vi skulle ind paa en Landbrugsbeskyttelse, maa vi ind paa Ting, som hele Landbruget har Gavn af. Ja, mine herrer, men al Told kommer kun de Industrier til gode, som den berører. Metalindustrien berøres ikke, i synderlig Grad i alt Fald, hvis Bomuldsindustrien bliver stillet gunstig i Toldhenseende. De kvæglavende Landmænd ville ikke have nogen Gavn af en Hestetold. Dette Argument holder derfor ikke Stik. Den Del af en Befolkning, som giver sig af med at producere en toldpligtig Vare, har selvfølgelig nærmest Gavn af det, hvis en saadan Told paalægges; men de, der ikke producere den, kunne ikke derfor sige: Det vilde vi ikke gaa ind paa, fordi vi ikke producere denne Vare. Jeg mener, at dette Raisonnement holder ikke Stik inden for en Nation, hvor vi allesammen gøre vort til det fælles Bedste.

Der er for Landbrugets Vedkommende en hel Del Ting, om hvilke man kunde sige, at man kunde ønske, de bleve beskyttede, selv om de ikke kunne komme ind under den direkte Industri. Jeg skal f. Eks. nævne en Hvedetold eller en Kornetold i det hele, en Kreaturtold og en Hestetold. Den Slags Ting ere blevne nævnte. Jeg vil ikke sige, at jeg har saa forskrækkelig Tiltro til, at saadanne Toldpaalæg ville kunne gavne Landbruget saa overordentlig meget, og dog tror jeg, at en Kreaturtold i dette Øjeblik vilde være overordentlig heldig for vort Landbrug. Thi lukke alle Lande for os, og vi blive ved at have aabent, vil vort Marked herhjemme blive endnu vanskeligere for os. Her er en ikke ubetydelig Indførsel af Kreaturer, særlig til det københavnske Marked, som trykker Prisen ganske overordentligt paa vore danske Produkter. Jeg nærer Tvivl om, at det vedblivende er rigtigt at modtage denne Overproduktion fra andre Lande, naar vi selv ere lidende under en Overproduktion. — Jeg vil kalde en Hvedetold en Luksustold; thi vor Befolkning har ikke Hveden som det nationale Brødkorn, og jeg er sikker paa, at hvis Hveden bliver fordyret en lille Smule, 1 Øre pr. 100 Pd., vil det ikke have den mindste Indflydelse for Befolkningen. Det er muligt, at der